

Střední škola waldorfská
Křejského 1501/12
Praha 4

Školní vzdělávací program
pro střední vzdělávání 11.- 12. ročník

STŘEDNÍ PRAKTICKÁ WALDORFSKÁ ŠKOLA
S DVOULETOU PŘÍPRAVOU

IZO 110 350 413

CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Kód a název vzdělávacího programu:

Kmenový obor: 78-62-C/002 Praktická škola dvouletá

Obor přípravy: Střední praktická škola waldorfská s dvouletou přípravou

Vstupní předpoklady žáků:

Studium je určeno žákům, kteří ukončili povinnou školní docházku na základní nebo zvláštní škole. Do školy jsou přijímáni žáci se specifickými poruchami učení, lehkou mentální retardací, zdravotními potížemi. Zákonní zástupci žáka jsou srozuměni s ideály a principy waldorfské pedagogiky. Předpokladem přijetí je doporučení SPC nebo PPP.

Délka vzdělávacího programu a forma studia: dva roky, denní

Pojetí a cíle vzdělávacího programu:

Základem pro stanovení cíle, osnov a plánů jsou potřeby bytosti mladého člověka třetího sedmiletí věku. Cílem vzdělávacího programu je živý vztah k práci a umění, aktivní postoj k životu a lidem vůbec.

Výchovně vzdělávací práce školy je zaměřena na harmonický rozvoj osobnosti žáka ve všech jeho složkách (rozum, cit, vůle), na poskytování vědomostí, dovedností a návyků potřebných pro uplatnění žáka v praktickém životě. Východiskem práce učitele je důkladné poznávání individuality žáka metodami waldorfské pedagogiky.

Podstatným cílem je i pomoci žákovi utvářet si vlastní osobnost a nacházet si svou individuální cestu životem.

Absolvent by měl získat základní vědomosti ze všeobecně vzdělávacích předmětů, měl by se srozumitelně vyjadřovat ústní i písemnou formou. V souvislosti s individuálními možnostmi žáka jsou rozvinuty také osobnostní kvality, pohybové, umělecké a rukodělné schopnosti a dovednosti.

Charakteristika obsahových složek:

Všeobecné vzdělávání: český jazyk a literatura, matematika, přírodní vědy (fyzika, chemie, biologie), společenské nauky (estetika, etika), pohybové aktivity (tělesná výchova, eurytmie, tanec), tvořivá dramatika, informatika

Odborné vzdělávání:

Absolvent v daném oboru zvládne základní rukodělné techniky, umí si zvolit odpovídající nástroje i materiál a umí obsluhovat příslušné stroje. Zná potřebné bezpečnostní předpisy, je schopen používat základní technologie. Je tvořivý. Absolvent byl veden k přizpůsobivosti přejít na další techniku příbuzného oboru.

Absolvent terapeutické větve je schopen pracovat pod vedením a vykonávat pomocné práce.

Klíčové dovednosti:

Absolvent

-zná materiály a orientuje se v technologických postupech

-má přehled o strojích a zařízeních

-má nejzákladnější vědomosti z ekonomiky, které byly vybrány tak, aby je mohl využívat i pro občanský život

-umí hospodárně využívat materiál a energii

-umí spolupracovat a zařadit se do dílenské práce

-orientuje se v základních vztazích svého odvětví výroby k životnímu prostředí a zásadám jeho ochrany před možnými negativními vlivy

- dodržuje při práci zásady a předpisy ochrany, bezpečnosti a hygieny práce
- ovládá jednoduché práce dle návodu
- volí a používá vhodné pracovní prostředky

Absolvent terapeutické větve je po příslušné praxi schopen vykonávat pomocné práce.

Organizace výuky: dvouleté denní studium

14 denní epocha praktického vyučování se střídá se 14 denní epochou teorie (Chod hospodářství je udržován kontinuálně.)

Studium a praktické vyučování probíhá v budovách v Praze i v nadačním hospodářském domě v Roškopově u Staré Paky

Metodické přístupy:

Žáci studijní i terapeutické větve jsou vyučováni souběžně v jednom ročníku, s podporou hlediska integrace.

Východiskem práce učitele je důkladné poznávání a rozvíjení individuality žáka metodami waldorfské pedagogiky. Vyučování se děje především osobním spoluprožíváním dění při výuce. Na místo hotového obrazu a teorie se má v mladém člověku vyvíjet schopnost usuzování. V různých předmětech dostávají možnost důkladně poznávat a pozorovat příslušné materiály, jevy a experimenty. Úkolem učitele je vést žáka k vlastnímu úsudku a přivádět ho k souvislostem. Každá výuka vychází z praktických životních zkušeností. K rozvoji a posílení duševních a duchovních sil pomáhá celá škála umělecké práce.

Další specifické požadavky:

Škola klade důraz na co nejširší spolupráci se zákonnými zástupci žáka.

Zdravotní požadavky: Zohledňujeme zdravotní potíže (epilepsie, cukrovka, diety, alergie, lehčí následky DMO...). Škola nemůže přijmout žáky s hlubší smyslovou vadou a žáky, jejichž stav vyžaduje bezbariérový přístup.

Požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci a hygienu práce

Výchova k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci vychází z platných právních předpisů. V prostorách pro vyučování je třeba vytvořit takové podmínky, aby byla zajištěna bezpečnost a hygiena práce. Vyučující musí pravidelně poučovat žáky o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, zvláště pak při praktickém vyučování a praxi.

PROFIL ABSOLVENTA – studijní větev

Kód a název vzdělávacího programu:

Kmenový obor: 78- 62-C/002 Praktická škola dvouletá

Obor přípravy: Střední praktická škola waldorfská s dvouletou přípravou

Zaměření: studijní větev (*domácí a farmářské práce, základy kovářství a tepectví, řezbářské a truhlářské práce, základy šití se zaměřením na dekorační předměty a hračky, ruční zpracování keramické hmoty*)

Dosažený stupeň vzdělání: střední

Způsob ukončení a certifikace: závěrečná zkouška, obhajoba závěrečné práce, vysvědčení

Výsledky vzdělávání:

Absolvent Praktické školy dvouleté byl připravován tak, aby se ve všech třech základních složkách osobnosti – rozumu, citu a vůli – harmonicky rozvíjel. Velká péče byla věnována jeho spolunažívání, kreativité, svébytnosti a adaptabilitě. Student byl veden k tomu, aby své pozitivní síly rozvíjel ve prospěch sebe i společnosti, uplatňoval lidská práva, hájil svobodu a všelidské etické hodnoty. Své dosavadní vzdělání chápal jako počátek celoživotní potřeby se dále zajímat o své další sebevzdělávání a svět.

Absolvent v daném oboru zvládne základní rukodělné techniky, umí si zvolit odpovídající nástroje i materiál a umí obsluhovat příslušné stroje. Zná potřebné bezpečnostní předpisy, je schopen používat základní technologie. Je tvořivý. Absolvent byl veden k přizpůsobivosti přejít na další techniku příbuzného oboru.

Obecné vědomosti, dovednosti a postoje:

Výuka směřuje k rozvinutí schopnosti

- se samostatně spisovně vyjadřovat v mateřském jazyce ústní a písemnou formou v různých komunikačních situacích včetně odborné problematiky
- číst s porozuměním přiměřenou uměleckou i odbornou literaturu
- umět si samostatně vyhledávat praktické informace; mít potřebu se ptát
- dokázat uplatňovat základní matematické dovednosti při řešení problémů a úkolů v běžných životních a pracovních situacích
- Absolvent poznával hlavní vývojové kroky umění v kulturních dějinách lidstva, je schopen chránit jeho hodnoty.
- má aktivní postoj k umění. Rozvíjel své schopnosti ve sborové recitaci, vícehlasém zpěvu, používání jednoho (či více) hudebních nástrojů. Pomocí zdokonalení se ve výtvarných technikách učinil první kroky samostatného výtvarného výrazu. Je tvořivý, má vlastní vkus.
- Absolvent byl seznámen s fungováním demokratické společnosti a základními právy a povinnostmi každého občana. Je si vědom důsledků nedodržování zákonů. Ctí svobodu.
- Má povědomí o zdravém životním stylu. Chrání vědomě své zdraví. Je schopen poskytovat nezbytnou první pomoc. Zná důsledky nezodpovědného sexuálního chování, drogových a jiných závislostí.
- Absolvent získal pomocí praktického experimentování základní přírodovědné vědomosti a pojmy. Učil se hledat souvislosti a pozorovat. Zemi a přírodu chápe jako organismus, zaujímá aktivní postoje k jejich ochraně. Chápe zodpovědnost člověka za stav životního prostředí.
- Cítí se platným členem společenství (pracovní a zájmové skupiny, třídy, školy, hospodářství). Cítí se spoluzodpovědný za jeho postoje a dění. Není lhostejný k potřebám ostatních (integrování žáci). Skončený úkol neměří časem, ale dokončením díla. Ctí cizí práci.

- Na základě sebereflexe umí korigovat a hodnotit své postoje a chování.
- hodnotu člověka neměří mírou nadání

Odborné vědomosti, dovednosti a postoje:

po ukončení přípravy v Praktické škole v příslušném oboru a po úspěšném vykonání závěrečné zkoušky absolvent:

- zná materiály a orientuje se v technologických postupech
- má přehled o strojích a zařízeních
- má nejzákladnější vědomosti z ekonomiky, které byly vybrány tak, aby je mohl využívat i pro občanský život
- umí hospodárně využívat materiál a energii
- umí spolupracovat a zařadit se do dílenské práce
- umí organizovat svoje přidělené pracoviště, spolupracovat v kolektivu a vykonávat samostatně zaučené práce
- orientuje se v základních vztazích svého odvětví výroby k životnímu prostředí a zásadám jeho ochrany před možnými negativními vlivy
- dodržuje při práci zásady a předpisy ochrany, bezpečnosti a hygieny práce, dodržuje předpisy požární ochrany

Absolvent vykonává uvedené činnosti:

- jednoduché práce dle návodů a pod vedením v keramické dílně
- volí a používá vhodné pracovní prostředky, ochranný oděv

Absolvent je schopen po příslušné praxi vykonávat samostatně jednoduché práce v keramické dílně a v kolektivu je schopen pracovat na zakázce.

Možnosti uplatnění absolventa:

Absolvent po složení závěrečné zkoušky má možnost zvýšit si kvalifikaci přechodem na odborné učiliště s cílem získat výuční list a následně se běžně zapojit do státního nebo soukromého provozu.

PROFIL ABSOLVENTA – terapeutická větev

Kód a název vzdělávacího programu:

Kmenový obor: 78- 62-C/002 Praktická škola dvouletá

Obor přípravy: Střední praktická škola waldorfská s dvouletou přípravou

Zaměření: terapeutická větev

Dosažený stupeň vzdělání: střední

Způsob ukončení a certifikace: závěrečné vysvědčení a obhajova závěrečné práce

Výsledky vzdělávání:

Absolvent Praktické školy dvouleté byl připravován tak, aby se ve všech třech základních složkách osobnosti – rozumu, citu a vůli – harmonicky rozvíjel. Velká péče byla věnována jeho spolunažívání, kreativité, svébytnosti a adaptabilitě. Student byl veden k tomu, aby své pozitivní síly rozvíjel ve prospěch sebe i společnosti, uplatňoval lidství, práva, hájí svobodu a všelidské etické hodnoty. Svě dosavadní vzdělání chápal jako počátek celoživotní potřeby se dále zajímat o své další sebezvzdělávání a svět.

Žáci si doplňovali a rozšiřovali teoretické a praktické vzdělání dosažené v průběhu povinné školní docházky. Byly trénovány pracovní stereotypy, potřebné pro zvládnutí praktického života, tak, aby po zácvičku byl absolvent schopen života s asistencí. Pracovní činnost lidí s mentálním postižením má především funkci pracovní rehabilitační a teprve na druhém místě je možno sledovat produktivní efekt.

Obecné vědomosti, dovednosti a postoje:

- žák je seznámen se základními podmínkami bezpečnosti a ochrany zdraví, umí používat ochranné pracovní prostředky
- je veden k respektování dozor a dohled vykonávajícího pracovníka
- v rámci svých individuálních možností zvládl trivium
- je schopen vyjádřit své potřeby, popsat situaci, zeptat se
- má navozen denní řád, orientuje se v čase, pod vedením manipuluje s penězi
- zvládá nakoupit, zaplatit si obědy, koupit jízdenku, zaplatit složenku,...
- používá kalkulačtor
- zná důležitá místa obce (zdravotní zařízení, lékárna, policie, radnice,....)
- zná a ctí státní symboly
- zná škodlivé vlivy prostředí (látky poškozující zdraví, kouření, alkohol, drogy,....)
- má základní znalosti ze sexuální výchovy
- má vybudovaný aktivní postoj k uměleckým oborům
- vnímá krásu přírody
- dodržuje navykly pořádek v osobních i společenských věcech
- chrání všechny živé bytosti přírody
- ctí cizí práci
- zvládá běžné domácí práce (úklid, vaření, stolování, péče o společenství)
- poznal své možnosti a má potřebu být užitečný pro společenství lidí, ve kterém žije

Odborné vědomosti, dovednosti a postoje:

Po ukončení přípravy v Praktické škole má absolvent osvojené základy technologie keramické výroby.

- pracuje pod pedagogickým vedením a je schopen vykonávat pomocné práce
- zvládá základní techniky, ale není schopen samostatné práce
- pod pedagogickým či misterským dohledem je schopný výrobek dokončit

- volí a používá vhodné pracovní prostředky, ochranný oděv

Možnosti uplatnění absolventa:

Absolvent je schopen podle svých individuálních mentálních a zdravotních dispozic vykonávat jednoduché manuální činnosti v oblasti sociální, zemědělské, zdravotní a kulturní. (Chráněné dílny, práce pod dozorem a práce pod dohledem.)

UČEBNÍ PLÁN STŘEDNÍ ŠKOLY WALDORFSKÉ

Obor Praktická škola dvouletá

<i>Povinné předměty</i>	<i>Týdenní povinná dotace</i>	<i>Plnění v epochách a odborných hodinách</i>
A. Základní předměty		
Český jazyk a literatura	2	Epochy literatury, Dhč, Eu
Občanská nauka	1	Epochy Etiky, Tvdr, Eu
Matematika	2	Epochy matematiky, Dhm, PC, rýsování
Výtvarná výchova	2	Epochy Estetiky, hodiny Vv
Hudební výchova	1	Hv, Lyra
Tělesná výchova	2	Tv, Bg, Ta
Rodinná a zdravotní výchova	2	Epochy přírodovědné, Etika, Estetika
Příprava pokrmů	4	Epochy přírodovědné, praxe, technologie
Ruční práce	4	Epochy praxí
Praktická cvičení	3 - 8	Epochy praxí, souvislá praxe Roškopov
B. Výběrové předměty		
Výběrové předměty		Orchestr, AJ, skupinová nástrojová hra
Průměrný počet hodin týdně	29	

Použité zkratky

Dhč	Doplňková hodina českého jazyka
Eu	Eurytmie
Tvdr	Tvořivá dramatika
Dhm	Doplňková hodina matematiky
PC	Počítače
Vv	Výtvarná výchova
Hv	Hudební výchova
Tv	Tělesná výchova
Bg	Boothmerova gymnastika
Ta	Tanec
AJ	Anglický jazyk

ČESKÝ JAZYK A LITERATURA

Pojetí vyučovacího předmětu

Český jazyk má zvláštní, centrální postavení mezi ostatními předměty. Mateřský jazyk je nástrojem myšlení a prostředkem dorozumívání ve společenství lidí.

Učitel musí mít ve vědomí, že jazykový projev je velmi úzce spojen s bytostí každého žáka a možnosti a dovednosti se slovně a mluvnicky správně vyjádřit často přímo zrcadlí žákovo postižení.

Cílem vyššího stupně školy je žáky vést k vědomé kultivaci slovního projevu a posilovat úctu ke slovu jako takovému. Umělecká práce se slovem tedy nemůže být jen úkolem pro předmět český jazyk, ale je bytostnou součástí i ostatních předmětů vyššího stupně – jejich rytmických a vyprávěcích částí, eurytmie, tvořivé dramatiky, estetiky atd. I v tzv. přírodovědných oborech cvičí žáci za pomoci učitele cíleně zápisem pozorovaných fenoménů svoje přesné objektivní vyjádření.

Žák na vyšším stupni školy je veden k tomu, že jeho řeč by měla být nejen správná a krásná, ale i obsahově účinná a pravdivá.

Učitel si je vědom, že úroveň slohových a mluvnických dovedností je různá a individuálně je posuzuje a povzbuzuje rozvoj těch oblastí jazyka, které se kultivovat dají.

Předmět tvoří dvě hlavní složky – český jazyk (jazyk a sloh) a literatura.

Úkoly mohou být plněny jen při dodržení živých mezipředmětových vztahů. Žáci jsou vedeni k používání Pravidel českého pravopisu a k vyhledávání informací.

Literární výchova seznamuje žáky s velkými literárními osobnostmi, učí je vnímat mateřský jazyk jako něco národně svébytného, ale obrazným uměleckým vyjádřením působí na rozvoj citu a fantazie mladého člověka a přispívá k jeho harmonizaci.

Žáci se během tří ročníků seznámí s díly a osobnostmi české a světové literatury. Nepředpokládá se podrobná znalost a sečtělost. Cílem je získat zájem a základní orientaci.

S vybranými texty se pracuje v hodinách formou společné recitace, dramatizace, předčítání učitelem a žáky. Cvičí se čtení s výrazem a tiché čtení. S texty je možno dále umělecky pracovat (hudebně, pohybově doprovodit, výtvarně a eurytmicky vyjádřit.).

Žáci se učí vlastními slovy vyprávět obsah, vyslovit názor a porovnat. Doporučuje se společná návštěva klasického divadelního představení.

Učivo literatury je uváděno do vztahu s učivem dějin umění, filosofie a ostatních uměleckých předmětů.

Terapeutická větev

Žáci se podílí na četbě, dramatizaci, sborové recitaci a jiné umělecké činnosti. Učitel se snaží pomocí literárních obrazů rozvíjet jejich slovní zásobu. Z teoretického výkladu jsou po žácích požadovány pouze základní pojmy a vědomosti. Předmět má pro žáky terapeutické větve význam především estetický.

MLUVNICE

1. ročník

Český jazyk – jazyk a sloh

1 Číslovky, slovesa, slova neohebná

1.1 Čtení a psaní číslovek, užití číslovky s počítaným předmětem

1.2 Koncovky sloves, slovesný způsob

1.3 Příslovce a příslovečné spřežky

1.4 Předložky – čtení, pádová vazba

2 Pravopis

2.1 Shoda u jednoduchých a několikanásobných členů

2.2 -mě/-mně u příslovcí

2.3 Psaní předložek s, z

3 Slohový výcvik

3.1 Prohlubování dovedností z nižších ročníků – popis a referát se zvyšujícím se důrazem na vlastní slovní vyjádření

3.2 Experimentování a vlastní tvořivost – pokusy v oblasti poetiky

3.3 Písemnosti potřebné v praxi – žádost, inzerát, oznámení, tiskopis

3.4 Vyprávění

3.5 Úvaha

2. ročník

Český jazyk – jazyk a sloh

1 Věta jednoduchá

1.1 Základní skladebná dvojice, rozvíjející větné členy (zaměřit se hlavně na slohové a pravopisné využití znalostí o větě)

1.2 Významová stavba věty, pořádek slov

1.3 Interpunkce ve větě jednoduché

1.4 Zopakování pravopisu koncovek a shody

2 Souvětí

2.1 Souřadné a podřadné spojení vět, slohové využití znalostí o souvětí

2.2 Interpunkce v souvětí

3 Přímá řeč

4 Slohový výcvik

4.1 Slohové prostředky v praktickém životě – dotazník, vlastní životopis, diskuse, kritika

4.2 Návlek obhajoby závěrečného výrobku – ve spolupráci s vyučujícím předmětu

4.3 Úvaha

4.4 Povídka

LITERATURA

1. ročník

1Velikáni evropského divadla (W. Shakespeare, Moliere)

1.1Pojmy: tragedie, komedie, satyrická veselohra, fraška, tragikomedie

2Mimoevropská starověká literatura

2.1Zpěvy staré Číny, arabská literatura, Šalamounova Píseň písní

3Základy poetiky

3.1Pojmy: sonet, milostná poezie, lyrika, zvukomalba, básnický obraz, rým, verš, sloka, zpěv, sbírka

3.2Poezie – umělecká próza – mediální zpráva

3.3Pokusy o vlastní tvořivost, recitace, dramatizace. Spojení poezie a hudba, poezie a obraz

2. ročník

1Národní obrození

2Romantismus, romantický hrdina v české a světové literatuře

3Nové umělecké směry v literatuře. Pojem asociace a symbol (francouzská poezie)

4Meziválečná literatura (Čapek)

5Osvobozené divadlo – Voskovec a Werich

6Humor v literatuře

7Pojmy: Sci-fi literatura, forbína, opera, opereta, muzikál

MATEMATIKA

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem je poskytnout žákům systém matematických vědomostí, dovedností a návyků a rozvinout schopnost jejich aplikace v praktických životních situacích a v odborné praxi.

Je proto nezbytné, aby učitel matematiky spolupracoval s učiteli odborných předmětů.

Při vyučování matematice se klade důraz na aktivní, samostatnou práci žáků a na její účelovost.

Terapeutická větev

Výuka se soustředí na matematické dovednosti běžného života. Učitel vychází z toho, že skupina žáků je svými možnostmi nestejnorodá a dle individuálního nadání zvažuje míru náročnosti a šíři probírané látky. Žáci průběžně opakují základní matematické pojmy, číselné řady a řády, počítání s penězi, práce s kalkulatorem, jednoduché slovní úlohy, základní geometrické pojmy atd.

Žáci mohou být sdružováni do výukových skupin dle možností a dosažených dovedností.

1. ročník

1 Opakování učiva

- 1.1 Početní výkony s přirozenými a desetinnými čísly
- 1.2 Jednotky délky, obsahu, objemu, hmotnosti a času
- 1.3 Slovní úlohy dle zaměření

2 Poměr, úměra, měřítko

- 2.1 Poměr. Převrácený poměr
- 2.2 Měřítko. Jednoduché plány (plán bytu, sestavení sektorového stolu atd.)
- 2.3 Mapy - jednoduché turistické mapy
- 2.4 Trojčlenka
- 2.5 Jednoduché slovní úlohy řešené trojčlenkou

3 Procenta

- 3.1 Procento jako setina celku
- 3.2 Základ
- 3.3 Výpočet procentní části a počtu procent

4 Objemy a povrchy těles

- 4.1 Kvádr, krychle. Výpočet povrchu a objemu se zaměřením na řešení příkladů z praxe

5 Základy finanční matematiky

- 5.1 Jednoduché úrokování, vklady, dluhy
- 5.2 Kursy, valuty
- 5.3 Jednoduché příklady z praxe

6 Opakování a prohlubování učiva

- 6.1 Slovní úlohy se zaměřením na praxi

2. ročník

1 Práce s kalkulátorem

- 1.1 Procvičování základních početních výkonů s celými i desetinnými čísly, zlomky
- 1.2 Odhady výsledků
- 1.3 Kontroly výsledků pomocí kalkulátoru

2 Opakování výpočtu pomocí trojčlenky

- 2.1 Aplikované příklady

3 Procentový počet v aplikované matematice

- 3.1 Úrok

4 Měření

- 4.1 Opakování jednotek délky, obsahu, objemu a hmotnosti
- 4.2 Využití znalostí v odborných předmětech

5 Obvody a obsahy rovinných obrazců a jejich využití v odborné praxi

6 Objemy a povrchy těles a jejich použití v odborné praxi

7 Záporná čísla

- 7.1 Záporná čísla, početní výkony s nimi

8 Rovnice

- 8.1 Rovnost, jednoduché rovnice, jejich řešení
- 8.2 Slovní úlohy řešené jednoduchými rovnicemi

9 Mocniny, odmocniny

- 9.1 Pojem a význam

Odborné kreslení

Pojetí vyučovacího předmětu

Předmět poskytuje žákům základy v odborných vědomostech a dovednostech potřebných pro kreslení jednoduchých technických náčrtů. Seznamuje žáky s principy kreslení a čtení stavebních a strojních výkresů. Pomáhá pěstovat vnitřní kázeň, respektovat pravidla a normy. Učí žáky ctít přesnost, čistotu a vyváženost plochy a tím přispívá k rozvoji estetického cítění a prostorové představivosti. Obor má připravit žáka k základní orientaci v odborném kreslení pro řemeslné obory.

1. ročník

1 Technické písmo

1.1 Psaní podle šablony, psaní od ruky (Dle grafických možností žáků.)

2 Základy kótování

2.1 Základní pravidla kótování ve stavebnictví a strojírenství

2.1.1 Kótování čtverce, obdélníku, trojúhelníku

2.1.2 Součtová kóta

2.1.3 Vnější a vnitřní kóta kruhu

2.1.4 Kótování oblouků a úhlů

2.1.5 Kótování dlouhých těles

2.1.6 Kótování tloušťky desky

2.1.7 Kótování složených tvarů

3 Výroba krabičky

3.1 Rýsování pláště tělesa na základě údajů vyčtených z technického výkresu

3.2 Krychle, hranol, kvádr

4 Opakování pojmů

4.1 Promítací kout, půdorys, nárys, bokorys

4.2 Vytváření prostorových představ (promítání složených tvarů a dutých těles)

5 Cvičení

5.1 Přiřazování výkresů k objektům a naopak

2. ročník

K úkolům ročníku patří procvičování zdatnosti orientovat se ve výkresech a pláncích, používat pojem měřítko, rýsovat průměty náročnějších objektů.

1 Rýsování v měřítku

1.1 Zvětšování a zmenšování

2 Rýsování ve stavebnictví

2.1 Čtení plánu bytu, objektu

2.2 Návrh na plán zahrady, hřiště

3 Řez tělesem

3.1 Nácvič šrafování řezné plochy pomocí pravítka a trojúhelníku

3.2 Praktické ukázky technických výkresů s řezem tělesa

3.3 Samostatná práce – rys podle předlohy

4 Kótování, rys

4.1 Kótování otvorů a dutých těles

4.2 Kótování nepravidelných a složených těles

5 Rýsování jednoduchých objektů ze třídy a domácnosti v pravouhlém promítání

6 Čtení výkresů

Jednotlivé oborové skupiny žáků pracují pod vedením učitele na výkresech konkrétních výrobků z praxe. Žák se seznamuje se specifiky odborného kreslení v oboru, na který se zaměřuje. Žáci samostatně rýsují podle vybrané předlohy s námětem výrobku svého oboru s cílem procvičit dovednost měřit, čistě rýsovat a rozvrhnout si kreslicí prostor. Žáci se učí číst v technických výkresech a výrobní dokumentaci svého oborového zaměření. Učitel technické kreslení úzce spolupracuje s učitelem odborné praxe a vychází z potřeb žáků.

Přírodní vědy

FYZIKA

Pojetí vyučovacího předmětu

Vyučování fyziky si klade za cíl rozvíjet v žácích schopnost vnímat a popisovat přírodní jevy, vystihnout jejich podstatu. Na základě těchto jevů pak pochopit jejich praktické aplikace. Dále chce žáky naučit vnímat širší souvislosti ve vztahu ke světu, přírodě a společnosti. Výuka je zaměřena na budování tvůrčího přístupu a samostatného myšlení v poznávání světa a jeho zákonitostí.

Forma a obsah vyučování jsou přizpůsobovány schopnostem jednotlivých žáků.

1. ročník

1 Elektřina

1.1 Elektrické pole

1.2 Elektrické napětí, elektrický náboj, elektrický odpor, elektrický proud

1.3 Tepelné účinky elektrického proudu

1.4 Vodivost různých látek

1.5 Elektromagnet

1.6 Transformátor

1.7 Vysílač a přijímač (tranzistorový přijímač)

2 Elektromagnetické vlny

2.1 Historie vysílání

3 Atomová fyzika

3.1 Katodové paprsky

3.2 Rentgenové paprsky

3.3 Radioaktivita

3.4 Atomová bomba

2. ročník

- 1 Světlo a optika
 - 1.1 Stín, polostín, úplný stín
 - 1.2 Jas
 - 1.3 Oko - fotobuňka (pozorování)
 - 1.4 Čočky (spojka, rozptylka, brýle)
 - 1.5 Goethova nauka o barvách, kvality barev
 - 1.6 Zrcadlo (duté, vypouklé, rovinné)
 - 1.7 Lom světla, ohyb světla (bodové světlo, laser, sluneční světlo)
 - 1.8 Duha
 - 1.9 Tři modely světla (vlnový, částicový, paprskový)
- 2 Teorie relativity, kvantová teorie
- 3 Životopisy významných badatelů 20. století (Einstein, Schrödinger,.....)
- 4 Energetický potenciál hmoty (světlo, matérie)
- 5 Působení planet sluneční soustavy na Zemi
- 6 Hranice fyziky - vytváření hypotéz

CHEMIE

Pojetí vyučovacího předmětu

Předmět chemie usiluje o utváření schopnosti provádět jednoduché pokusy, přesně je pozorovat, a toto pozorování formulovat. Rozvíjí schopnost spolupracovat s ostatními při společné činnosti, pozorování a pokusech, a zároveň rozvíjí schopnost věcně posoudit informace, se kterými se žák setkává. Vede žáka na základě vytvořených úsudků vědomě se chovat vůči životnímu prostředí a energetickým zdrojům. Forma a obsah vyučování jsou přizpůsobovány schopnostem a možnostem jednotlivých žáků.

1. ročník

- 1 Pojmy: prvek, vazba, směs, analýza, syntéza
- 2 Zákon zachování hmoty
- 3 Periodická soustava prvků (historie objevu, Mayer, Mendělejev)
 - 3.1 Radioaktivita prvků
 - 3.2 Výběr nejdůležitějších prvků s ohledem na přirozený výskyt
- 4 Chemická jaderná technologie ve vztahu k biosféře

2. ročník

- 1 Vznik a působení látek vně a uvnitř živého organismu
 - 1.1 Význam živočišných a rostlinných bílkovin
- 2 Živý organismus jako celek
- 3 Zvláštní postavení uhlíku a jeho sloučenin
 - 3.1 Ropa (výskyt, vznik a složení) - opakování
 - 3.2 Význam ropy jako suroviny a nositele energie
 - 3.3 Petrochemie
 - 3.4 Ekologické důsledky využívání ropy

BIOLOGIE

Pojetí vyučovacího předmětu

Předmět biologie je komponován tak, aby vedl žáky k samostatnému a tvořivému myšlení při seznamování se s jednotlivými oblastmi biologie. Při osvojování obsahu a rozsahu biologických jevů a pojmů je v popředí zájem o rozvoj samostatného usuzování a nalézání spojitostí. Biologie se snaží, spolu s ostatními předměty, přispět k sebepoznání mladého člověka, k jeho pocitu zodpovědnosti k životnímu prostředí a světu jako celku. Celkovým pojetím obsahu a forem se výuka biologie snaží o ekologickou výchovu. Forma a obsah vyučování jsou přizpůsobovány schopnostem jednotlivých žáků.

1. ročník

- 1 Rostlinná buňka, pletiva, orgány
- 2 Růst a vývoj rostlin
 - 2.1 Nahosemenné rostliny (stavba, rozmnožování)
 - 2.2 Krytosemenné rostliny (stavba, rozmnožování)
- 3 Význam rostlin v přírodě a pro člověka
 - 3.1 Ochrana rostlin
- 4 Prvoci (charakteristika, zástupci)
- 5 Mnohobuněční (charakteristika, zástupci)
 - 5.1 Vývojový strom
 - 5.2 Obratlovci (ryby - CNS, obojživelníci - plicní dýchání, plazi - homeostáza tělních tekutin, ptáci, savci - vnitřní embryologie)
- 6 Základní charakteristika etologie živočichů
- 7 Živočichové významní pro člověka
 - 7.1 Ochrana živočichů

2. ročník

- 1 Názory na vznik a vývoj člověka v historickém přehledu
 - 1.1 Fosilní doklady lidského vývoje
 - 1.2 Embryologie člověka
 - 1.3 Postavení člověka ve světě
- 2 Zodpovědnost člověka za budoucí vývoj Země
- 3 Metamorfóza

Společenské nauky

ESTETIKA

Pojetí vyučovacího předmětu

Předmět dějiny umění si klade za úkol předložit před žáky celou škálu lidského hledání rovnováhy, krásy, pravdy a svobody v průběhu několika tisíciletí z pohledu různých kultur. Lidstvo je žákům představeno jako bytost jejíž vědomí se vyvíjí.

Cílem je získat zájem žáků o kulturu jako takovou a pěstovat úctu k lidské tvořivosti a umu. Úkolem předmětu není zahltit žáky množstvím jmen a dat. Srovnáváním fenoménů se žáci učí rozumět sami sobě, pěstují si toleranci k hodnotám odlišným.

Poznávání se děje prostřednictvím rozhovorů nad díly se snahou naučit se vidět, vyprávěním mýtů, legend a životopisů, praktickou činností, návštěvou galerií a procházkami, četbou z životopisných románů, vlastním studiem a referáty.

1. ročník

Motto: Důvěra ve vlastní smysly a v sebe sama. Hledání vyššího zájmu. Probuzení zájmu o pozemské a všední věci.

1Umění novověku

1.1Různé možnosti vidění světa v renesanci a baroku

1.2Čtyři základní pohledy na skutečnost (projev smyslový, rozumový, citový a estetizující)

2Renesance

2.1Všestrannost, proces zkoumání a hledání - Leonardo da Vinci

2.2Mistr se vyvíjí – sochy v době mládí a zralosti Michelangela

2.3Rozum a cit – Rafael a Michelangelo – dva protipóly renesance

2.4Zaalpská renesance – Dürer – počátky grafiky

2.5Autoportrét jako výraz jedinečnosti člověka novověku

2.6Renesanční stavby – vycházka po Praze

3Baroko

3.1Srovnání tří uměleckých pohledů – barokní realismus, barokní klasicismus, radikální barok

3.2Vznik samostatného zátiší, krajinomalby a oduševnělého portrétu

3.3Procházka po Praze, barokní stavby

3.4Barokní chrám – rozpohybovaná hmota – proměny prostoru

3.5Výtvarný projev a hudba

3.6Proměna baroka v rokoko

Pojmy: kompozice, olejomalba, dřevoryt a dřevořez, sgrafita, autoportrét, skupinový portrét, žánrové malířství, iluze, štuk, temnosvit, krajinomalba, zátiší. Leonardo – Michelangelo – Rafael – Dürer – Hollar – Rembrandt – Rubens, Chrám sv. Mikuláše, míšenský porcelán, zámecké zahrady

2. ročník

Motto: Odtržení od klasických hodnot hledání výrazu a originality. Touha uchopit prchavý okamžik. Nic není nemožné.

1Umění 19. a 20. století, umění současnosti

1.1Hledání vlastního rukopisu a vkusu

- 1.2Konstruktivismus – ocel, sklo, beton, nové techniky
- 1.3Secese – poslední ucelený styl zasahující do všech výtvarných oborů
- 1.4Impresionismus – vzpoura proti akademismu – revoluce v umění

2Praktická epocha

- 2.1Napodobení vybraného obrazu (malba na plátno)
- 2.2Referáty o malířích
- 2.3Výstava moderního umění ve Veletržním paláci

3Jednotlivé umělecké obory ve vztahu

- 3.1Obraz a literatura
- 3.2Architektura a hudba

Pojmy: umělecká zkratka, abstraktní obraz, malířské plátno, spodní rám, šeps, vernisáž. Pointilismus – fauvismus – kubismus – expresionismus – surrealismus. Monet – Manet – Cezanne – Gogh – Picasso – Bílek – Kupka.

ETIKA

Pojetí vyučovacího předmětu

Témata se dotýkají základních otázek člověka, jeho bytí ve světě, tak jak se objevují ve filosofii, psychologii, sociologii.

Příběhy výuky:

- 1. ročník - Parsifal
- 2. ročník - Faust

1Otázka vzniku světa a příchod člověka na Zemi

2Minulost - současnost - budoucnost

3Rozum - cit - vůle

4Volnost - rovnost - bratrství

5Růst a vnitřní zrání člověka - cesta k vědomému rozhodování

6Sociální trojčlennost

7Morálka, sebeúcta, soucítění

8Náboženská hnutí v historickém vývoji lidstva

9Vlastní odpovědnost, svědomí

10Impulsy velkých osobností na vývoj lidského společenství

Umělecké předměty

V přechodu z dětství do mládí se pomocí sil své duše začíná mladý člověk stavět vůči okolnímu světu svobodněji a samostatněji. Aby se stal skutečně svébytným člověkem, je třeba jeho citění a chtění cíleně rozvíjet.

Těžištěm vzdělávání třetího sedmiletí se stávají předměty umělecké a řemeslné.

Bez soustavného cvičení v uměleckých oborech jako jsou malba, kresba, sochařství, recitace, dramatika, tanec, eurytmie a hudba by zůstal rozvoj mladého člověka tohoto věku neúplný.

HUDEBNÍ AKTIVITY

Pojetí vyučovacího předmětu

1. ročník

Žáci prohlubují své schopnosti ve zpěvu i všech instrumentálních dovednostech. Vedle toho je zdůrazněno spojení praktické činnosti s teoretickými znalostmi zákonitostí hudby. U žáků se specifickými poruchami učení musí být brán v úvahu jejich handicap, proto je u nich vhodné omezit teoretickou část výuky na naprosté základy a důsledně spojit teoretické poznatky s praktickou hrou i zpěvem. Tento teoretický základ má žákům sloužit k lepší orientaci ve složitějších praktických hudebních činnostech, se kterými se budou setkávat.

Ve zpěvu i hře na nástroje jsou obsahem výuky kromě českých lidových písní též písně a skladby z různých zemí a světadílů. Z historických písní jsou např. středověké chorály, renesanční tance (instrumentální provedení), rytířské písně, barokní kánony i vícehlasé písně a skladby (např. A. Michna z Otradovic). Vedle toho je věnována pozornost i moderním hudebním stylům (např. písně J. Ježka).

Při praktickém použití hudební teorie se žáci kromě jiného zabývají tónovými řadami včetně tzv. modů, jejich charakterem i možnostmi užití, hrou i zpěvem v různých tóninách, hudebními intervaly a jejich hudebně-psychologickým působením, následně pak i pokusy o kompozici jednoduchých melodií. Mezi stavební kameny výuky by měl patřit prožitek z tvorby forem známých jako Chladniho obrazce a další umělecké i myšlenkové rozpracování tohoto fyzikálně-hudebního jevu.

Praktickou část výuky, tzn. výběr písní, skladeb a hudebních nástrojů se řídí možnostmi jednotlivých tříd a je zcela v kompetenci vyučujícího.

Teoretická část

1 Zdokonalení orientace v notovém zápisu

1.1 Zápis rytmu

1.2 Rozlišení taktu

1.3 Zápis výšky tónu v notové osnově

1.4 Základní dynamická znaménka

2 Zpěv

2.1 Vícehlasý zpěv

2.2 Jednoduché kánony

2.3 Dvojhlas v kvintě

2.4 Vokální improvizace

2.5 Hlasové výrazové prostředky

2.5.1 Barva hlasu

2.5.2 Dynamika

2.5.3 Cit pro hudební vyjádření obsahu textu

3 Instrumentální hra

3.1 Zobcová flétna

3.2 Lyra

3.3 Rytmické a harmonické nástroje k doprovodu

2. ročník

Cílem je poskytnout žákům celkový obraz o vzniku, vývoji a významu hudby v historickém a kulturně-sociálním kontextu. Vedle samotného vývoje hudby se žáci zabývají i souvislostmi dalších oblastí s hudbou (matematika, fyzika, biologie, duchovní věda apod.).

Výuka dějin hudby je členěna chronologicky a dotýká se především následujících období:

1 Nejstarší prameny o hudbě, vznik a původ hudby v mýtech a legendách, co to je hudba, jak vzniká. Hudba v člověku a v kosmu

2 Hudba starověkých kultur

3 Raný středověk - Gregoriánský chorál, duchovní a světský středověký styl

4 Počátky vícehlasu - období ars antiqua a ars nova, polymelodický sloh

5 Hlavní charakteristika a nejvýznamnější představitelé hudby baroka, klasicismu a romantismu

6 Hudební impresionismus a další hudební styly a směry 19. a 20. století

Souběžně s teoretickým výkladem probíhá praktické instrumentální i vokální provedení písní a skladeb daného historického období. Vhodné je též doplnit výuku návštěvou koncertu historické hudby - především takové, kterou není možno realizovat ve třídě. Používání reprodukované hudby při výuce není vhodné, ale po uvážení je též v některých případech možné.

Všechny nabyté znalosti i dovednosti mohou být na závěr veřejně prezentovány - teoretická část např. formou samostatných referátů na zvolené téma z dějin hudby, případně i s praktickou ukázkou, praktická část (hra, zpěv historických písní) pak může tvořit např. program školního nebo i veřejného hudebního vystoupení.

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Pojetí vyučovacího předmětu

Předmět pomáhá rozvíjet citovou složku osobnosti (prožitek barevné harmonie), posiluje vůli (šrafování, vrstvené malování, kašírování, modelování), ale spolupůsobí i na rozvoj rozumové složky osobnosti (pozorování, porovnávání, hledání souvislostí, zmenšování, návrhy bydlení, perspektiva, geometrie volné ruky). Náměty často navazují na téma hlavního vyučování a umělecky ho doplňují (k dějinám umění, literatuře, dějepisu, filosofii, biologii atd.).

Část prací je zaměřena na praktické potřeby školy – příprava výtvarných výstav, plakátů, pozvánek, zařízení místností, návrhy kostýmů, výroba kulis a masek, aranžování výrobků, paspartování obrázků, přání.

Žák Praktické školy hledá vlastní výtvarný rukopis a vkus, hledá svou identitu.

Nejdůležitější částí hodin výtvarné výchovy není výsledné dílo, ale samotný proces tvoření a následný zpětný pohled – co jsem prožíval, co jsem chtěl vyjádřit. Žák se učí všimnout si snažení druhých a ctít jejich dílo. Žáka možno hodnotit z hlediska živého přístupu k úkolu, ochoty hledat a nalézat. Jsou respektovány individuální možnosti každého žáka.

1. ročník

Hlavní téma – EXPERIMENTOVÁNÍ, HLEDÁNÍ.

Malba – kresba – modelování.

- 1 Pokusy s perspektivou, barvou, formou
- 2 Zjednodušování, expresivita, abstrakce
- 3 Provedení jednoho námětu v různých technikách
- 4 Účinek barvy a typu linie na celkový výraz
- 5 Základy teorie barev – barva základní a doplňková. Pokusy, vyvažování
- 6 Hledání výtvarného vzoru, formování vlastního stylu a výrazu
- 7 Různé grafické techniky
 - 7.1 Můj dům, byt, domov – můj sen, návrhy bydlení
 - 7.2 K literatuře – ilustrace k eposu, k lyrické básni
 - 7.3 K dějinám umění – barokní a rokokový štuk, květinové vzory

2. ročník

Hlavní téma – ČLOVĚK.

Malba – kresba – modelování.

- 1 Jednotlivá postava. Kompozice postav, postavy ve vzájemném vztahu
- 2 Rychlý záznam pohybu, gesta – zachycení základních křivek
- 3 Lidské proporce – hlava, tělo, ruce, části těla (předlohy, studie)
- 4 Kresba a malba spolužáka. Autoportrét
- 5 Typologie. Lidé různých kontinentů (Člověk a krajina)
- 6 Lidské protiklady stáří – mládí, muž – žena
- 7 Výroba masek – čtyři temperamenty
- 8 Barva lidské kůže – inkarnát. Míchání barev
- 9 Ilustrace k básni. Zvukomalba a obraz
- 10 Obraz a hudba. Abstrakce
- 11 Volná tvorba – pocit, sen
- 12 Modelace hlavy z vlastního pocitu (Možno využít jako samostatné téma na 1 týden pro třídu po závěrečných zkouškách)

Pohybové aktivity

TĚLESNÁ VÝCHOVA

Pojetí vyučovacího předmětu

Tělesná výchova je koncipována jako možnost rozvíjení pohybové koordinace, fyzické zdatnosti a obratnosti žáka. Rozvíjení pohybové zdatnosti je realizováno při sportovních hrách, atletice, průpravných, kondičních, vyrovnávacích, relaxačních a tvořivých cvičeních, sezonních sportech, turistických výletech. Harmonizování koordinace a vlastního prožitku tělesnosti je realizováno při sportovní gymnastice a Bothmerově gymnastice. Žáci se zapojují do aktivit v rámci svých možností.

Forma a obsah vyučování jsou přizpůsobovány schopnostem jednotlivých žáků.

1. - 2. ročník

- 1Průpravná, kondiční, kompenzační a relaxační cvičení
 - 1.1Protahovací, dechová, dynamická a uvolňovací cvičení
 - 1.2Cvičení vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti
 - 1.3Kompenzační a relaxační cvičení
- 2Gymnastika
 - 2.1Kotoul vpřed, vzad, obměny, stojka, hvězda
 - 2.2Přeskoky (přes šv. bednu, kozu)
 - 2.3Průpravná cvičení pro nácvik odrazu z trampolíny, odrazy, skoky
 - 2.4Kruhy, hrazda, šplh, žebřiny, lavičky, kladina
 - 2.5Chůze, rovnovážné polohy, obraty, jednoduché vazby
- 3Drobné a průpravné hry
 - 3.1Pohybové hry pro rozvoj základních způsobů pohybu
 - 3.2Pohybové hry pro rozvoj obratnosti a pohyblivosti
- 4Sportovní hry
 - 4.1Košíková, házená, odbíjená, ringo, ragby, florbal, vybíjená, kopaná
 - 4.2Herní činnosti jednotlivce a herní kombinace
- 5Atletika
 - 5.1Průpravná cvičení
 - 5.2Běžecská abeceda, start polovysoký, nízký
 - 5.3Běh – sprint, vytrvalostní běh, vytrvalostní běh prokládaný chůzí
 - 5.4Skoky – do dálky, z místa, z rozběhu
 - 5.5Hod míčkem, diskem, koulí, oštěpem, bumerangem
 - 5.6Zápas
- 6Bothmerova gymnastika

EURYTMIE

Pojetí vyučovacího předmětu, organizace

Eurytmie je pohybová aktivita, která vychází z vnitřního prožívání. Obecně je charakterizována jako zviditelněná hudba a řeč pohyby vlastního těla. Ve třetím sedmiletí se žáci zaměřují především na sociální cvičení, spolupráci ve skupině, zvládnutí prostorových forem k pódiové prezentaci. V druhém sedmiletí jsou hodiny členěny na část řečovou a část hudební, ve třetím sedmiletí jde o maximální propojení obou složek současně.

Vzhledem k tomu, že je dosud stálý zápas o dostatek kvalifikovaných eurytmistů, je možné hodiny eurytmie kumulovat jako speciální epochu podle časových možností přizvaných zahraničních lektorů.

Forma a obsah vyučování jsou přizpůsobovány schopnostem jednotlivých žáků.

1. ročník

- 1Rytmická cvičení a cvičení s hůlkami
- 2Cvičení harmonizující vůli
- 3Melodie dur a moll
- 4Pentagram, septagram
- 5Práce v prostoru a choreografie
- 6Živly

2. ročník

1Trojfázový krok - vědomý pohyb po zemi

2Sociální lemniscata – základní forma

3Zvěrokruh

47 planet - 7 dnů v týdnu

5Temperamenty

6Sociální lemniscata – metamorfóza formy

TANEC

Pojetí vyučovacího předmětu

Žáci dále rozvíjí své pohybové, prostorové a koordinační schopnosti dle svých možností. Seznámí se s taneční improvizací a relaxací v pohybu a rytmu. Učí se společenskému chování a vystupování. Naučí se základům společenských tanců.

Forma a obsah vyučování jsou přizpůsobovány schopnostem jednotlivých žáků.

1.- 2. ročník

1Pohybová a rytmická průprava

1.1Kordinace pohybů celého těla

1.2Plynulost a ladnost pohybového projevu

1.3Taneční výraz

1.4Rytmická a tempová cvičení

2Základní kroky společenských tanců v páru

2.1Valčík, mazurka, polka, rumba, jive, cha-cha

2.2Nácvik figur společenských tanců v páru

2.3Orientace v prostoru – choreografie 2-4 párů

3Improvizace

3.1Tvoření společné choreografie na vybrané téma

TVOŘIVÁ DRAMATIKA

Pojetí vyučovacího předmětu

Tento předmět volí témata ve vztahu k ostatním předmětům (literatura, dějepis, filosofie, dějiny umění). Klade důraz na rozvoj osobnosti, projev jedinečnosti v sociální skupině. Dbá na rozvoj harmonických sociálních vztahů a spolupráci. Práce směřuje k přípravě závěrečného divadelního vystoupení (zážitek zrodu divadelní hry). K hlubšímu procesu porozumění a osvojení dramatiky napomáhají dramatická cvičení, cvičení hlasu, recitace, monolog, dialog, improvizace, sborová recitace, prožitková cvičení, pantomima, sebepoznávání.

V předmětu tvořivá dramatika se nabízí prostor pro řešení mezilidských vztahů v širším slova smyslu, především se zaměřením na patologické jevy současné společnosti (nácvik modelových situací apod.)

Forma a obsah vyučování jsou přizpůsobovány schopnostem jednotlivých žáků.

I N F O R M A T I K A

Žáci jsou seznámeni s základními principy fungování počítačové techniky a se základy práce s ní. Osvojí si základní uživatelské programy (Word, Exel, jednoduchý grafický program). V návaznosti na hlavní vyučování se učí vyhledávat si potřebné informace na internetu. Zamýšlí se nad etickou stránkou využívání vyspělé techniky lidstvem.

Praktické předměty

Všechny řemeslné obory nabízené v Praktické škole waldorfské upřednostňují vlastní práci lidských rukou. Snaha o vycvičení hrubé i jemné motoriky, koordinace pohybů, hospodaření s fyzickými i duševními silami nepřináší užitek jen v oblasti praktických dovedností, ale působí na celkový rozvoj osobnosti, podporuje růst osobnosti, projev individuality. Přispívá k harmonizaci mladého člověka, který hledá své místo a uplatnění ve společnosti.

R U Č N Í Z P R A C O V Á N Í K E R A M I C K É H M O T Y

T E C H N O L O G I E

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem předmětu technologie je seznámit žáka s technologickým postupem vytváření keramických výrobků.

1. ročník

1 Úvod

1.1 Školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci

2 Opakování technik vytváření v keramice

3 Keramická dílna

3.1 Pomůcky a nástroje používané při keramické výrobě

4 Stroje a zařízení

4.1 Zásady bezpečnosti při práci

4.2 Hrnčířský kruh

5 Glazury

5.1 Zásady bezpečnosti při práci

5.2 Suroviny pro výrobu glazur

5.3 Techniky glazování - vylévání, polévání, smáčení, stříkání, tupování

6 Keramické barvy a barvítka

6.1 Zásady bezpečnosti při práci

6.2 Keramické barvy

6.3 Keramická barvítka

2. ročník

1 Úvod

1.1 Školení o bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

2 Sušení keramických výrobků

2.1 Zásady při sušení

3 Pálení keramických výrobků – pece

3.1 Bezpečnost práce

3.2 Pece polní (dřevo, piliny)

3.3 Pece cihlářské (uhlí, plyn, piliny)

3.4 Pece plynové

3.5 Pece elektrické

3.6 Obsluha pecí

4 Stroje a zařízení pro přípravu keramických hmot

4.1 Bezpečnost práce

4.2 Mlecí bubny

4.3 Míchače

4.4 Kalolis

4.5 Šnekový lis vakuový

4.6 Lis

5 Porcelán

5.1 Suroviny pro výrobu porcelánu

5.2 Výroba porcelánu

6 Sádra

6.1 Výroba sádry

6.2 Výroba sádrových forem

6.3 Lití do sádrových forem

6.4 Zatáčení do sádrových forem

6.5 Natáčení na sádrové formy

P R A K T I C K Á C V I Č E N Í

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem předmětu je postupně získávat, rozvíjet a prohlubovat dovednosti a návyky, které tvoří náplň pracovní činnosti oboru nutných k úspěšnému vykonávání keramických prací.

1. ročník

1 Úvod

1.1 Školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci

2 Opakování technik vytváření v keramice

2.1 Modelování prostorově náročnějších výrobků

2.2 Technika sesazování a lepení částí výrobků

- 3Točení na hrnčířském kruhu
 - 3.1Bezpečnost práce
 - 3.2Točení vyšších tvarů
 - 3.3Točení zámků v keramice
 - 3.4Sesazování výrobků – technika smazávání
- 4Jednodílné sádrové formy
 - 4.1Bezpečnost práce
 - 4.2Výroba sádrové formy
 - 4.3Příprava hliněného modelu
 - 4.4Pomocné materiály při výrobě sádrových forem
 - 4.5Odlití sádrové formy
- 5Glazury
 - 5.1Zásady bezpečnosti při práci
 - 5.2Skladování a ředění glazur
 - 5.3Techniky glazování - vylévání, polévání, smáčení, stříkání, tupování
- 6Keramické barvy a barvítka
 - 6.1Zásady bezpečnosti při práci
 - 6.2Malování
 - 6.2.1Podglazurními barvami
 - 6.2.2Do surové glazury (majolika, fajans)
 - 6.2.3Nadglazurními barvami

2. ročník

- 1Úvod
 - 1.1Školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci
- 2Sušení keramických výrobků
 - 2.1Zásady při sušení
- 3Pálení keramických výrobků – pece
 - 3.1Bezpečnost práce
 - 3.2Obsluha pecí (nakládání a vykládání)
- 4Točení na hrnčířském kruhu
 - 4.1Bezpečnost práce
 - 4.2Točení na míru
- 5Výroba dvojdílné sádrové formy
 - 5.1Bezpečnost práce
 - 5.2Výroba sádrové formy
 - 5.3Výroba hliněného modelu
 - 5.4Odlití první poloviny sádrové formy (do ohrádky se založeným hliněným modelem)
 - 5.5Vytvoření zámků v sádrové formě
- 5.6Odlití druhé poloviny sádrové formy

Terapeutická větev

TECHNOLOGIE

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem předmětu technologie je seznámit žáka s technologickým postupem vytváření keramických výrobků v redukovaných osnovách.

1. ročník

1 Úvod

- 1.1 Seznámení s oborem
- 1.2 Bezpečnost a hygiena práce

2 Historie keramiky

3 Dělení keramiky

- 3.1 Jemná keramika
- 3.2 Hrubá keramika

4 Techniky vytváření keramiky

- 4.1 Technika plošného vytváření - technika z plátů (kachle)
- 4.2 Technika prostorového vytváření
 - 4.2.1 Technika šňůrová – spirálové vrstvení válečků
 - 4.2.2 Technika stavěná z plátů
 - 4.2.3 Technika stavěná z pásků
 - 4.2.4 Technika stavěná z placiček, hrudek
 - 4.2.5 Technika vymačkávaná z koule
 - 4.2.6 Technika vybíraná z koule očkem
 - 4.2.7 Figurální modelování

5 Technika točení z volné ruky na hrnčířském kruhu

- 5.1 Seznámení se základy točení
- 5.2 Bezpečnost práce
- 5.3 Technika točení
- 5.4 Technika obtáčení

6 Technika lití do sádrové formy

- 6.1 Seznámení se základy lití do sádrové formy
- 6.2 Bezpečnost práce
- 6.3 Technika lití
- 6.4 Technika retušování

7 Formování

- 7.1 Bezpečnost práce
- 7.2 Základy formování do sádrových forem
- 7.3 Technika formování
- 7.4 Technika retuše

8 Dekorování

- 8.1 Bezpečnost a ochrana zdraví při práci
- 8.2 Základy dekorování keramiky

2. ročník

1 Úvod

- 1.1 Školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci

2 Opakování technik vytváření v keramice

3 Keramická dílna

- 3.1 Bezpečnost práce
- 3.2 Pomůcky a nástroje používané při vytváření keramiky

4 Stroje a zařízení

- 4.1 Zásady bezpečnosti při práci
- 4.2 Hrnčířský kruh

5 Glazury

5.1 Zásady bezpečnosti při práci

5.2 Techniky glazování - vylévání, polévání, smáčení, stříkání štětcem, tupování

P R A K T I C K Á C V I Č E N Í

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem praktického cvičení je postupně získávat dovednosti a prohlubovat návyky, které je schopen žák na pracovišti vykonávat. Osnovy jsou redukovány, absolvent je schopen vykonávat pomocné práce.

1. ročník

1 Úvod

1.1 Seznámení s náplní praktického cvičení

1.2 Školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci

2 Manipulace s materiálem

2.1 Seznámení s přípravou a zpracováním keramické hmoty

3 Techniky vytváření keramiky, seznámení se základními technikami vytváření

3.1 Technika plošného vytváření - technika z plátů (kachle)

3.2 Technika prostorového vytváření

3.2.1 Technika šňůrová – spirálové vrstvení válečků

3.2.2 Technika stavěná z plátů

3.2.3 Technika stavěná z pásků

3.2.4 Technika stavěná z placiček, hrudek

3.2.5 Technika vymačkávaná z koule

3.2.6 Technika vybíraná z koule očkem

3.2.7 Figurální modelování

4 Technika točení z volné ruky na hrnčířském kruhu

4.1 Bezpečnost práce

4.2 Základy – točení, obtáčení

5 Lití do sádrové formy

5.1 Bezpečnost práce

5.2 Technika lití

5.3 Technika retušování

6 Formování

6.1 Bezpečnost práce

6.2 Základy formování

6.3 Technika retušování

7 Dekorování

7.1 Bezpečnost práce

7.2 Základy dekorování keramiky

2. ročník

1 Úvod

1.1 Školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci

2 Opakování technik vytváření v keramice

3 Hrnčířský kruh

3.1 Bezpečnost práce

3.2 Technika točení

3.3 Technika obtáčení

4 Glazování

4.1 Zásady bezpečnosti při práci

4.2 Techniky glazování - technika vylévání, polévání, smáčení, stříkání štětcem, tupování

ZÁKLADY ŠITÍ SE ZAMĚŘENÍM NA DEKORAČNÍ PŘEDMĚTY A HRAČKY

Pojetí vyučovacího předmětu

Příprava je zaměřena na techniku a technologii ručního i strojového zpracování především přírodních textilních materiálů, šití jednoduchých oděvů, prádla a hraček.

TECHNOLOGIE, MATERIÁLY A DÍLENSKÁ ZAŘÍZENÍ

1. ročník

1 Zařízení dílny pro strojové šití

2 Základy šití na šicím stroji

2.1 Bezpečnost práce při šití na stroji

2.2 Části šicího stroje šlapacího a elektrického

2.3 Příprava stroje na šití

2.4 Druhy švů

2.5 Záševky, záhyby

3 Žehlení

3.1 Bezpečnost práce při žehlení

3.2 Symboly pro žehlení, volba teploty

3.3 Působy žehlení

4 Opravy prádla a oděvů

4.1 Strojové látání

4.2 Záplaty šité strojem

5 Postup zhotovení dílčích částí oděvů

5.1 Druhy a šití kapes

5.2 Rozparek na zdrhovadlo všité strojem

5.3 Úprava záložek

6 Technologický postup při výrobě jednoduchého výrobku

6.1 Technický náčrt a popis výrobku

- 6.2 Postup zhotovení
- 7 Vlastnosti textilií a vhodnost použití
 - 7.1 Bavlněné
 - 7.2 Lněné
 - 7.3 Vlněné
 - 7.4 Hedvábné
 - 7.5 Viskózové hedvábí
 - 7.6 Materiály Pad a Pes
- 8 Kombinace materiálů
- 9 Vložkový materiál
 - 9.1 Výztužný
 - 9.2 Výplně
- 10 Spotřeba materiálu na některé výrobky
- 11 Údržba šicího stroje

2. ročník

- 1 Technika střihání jednoduchých výrobků
 - 1.1 Bezpečnost práce při střihání
 - 1.2 Střihy a střihové šablony
 - 1.3 Používání střihů z časopisů
 - 1.4 Pokládání střihu na materiál
 - 1.4.1 Bez vzoru, se vzorem
 - 1.4.2 Při různé šíři
 - 1.4.3 Přešívání – využití materiálu z již nepoužívaných oděvů (částí oděvů)
- 2 Přišívání aplikací, ozdobná výšivka
- 3 Péče o jakost, technická kontrola
- 4 Údržba oděvů a textilních výrobků
 - 4.1 Praní
 - 4.2 Chemické čištění
 - 4.3 Žehlení, mandlování
 - 4.4 Kartáčování
 - 4.5 Větrání
 - 4.6 Symboly pro údržbu oděvů
- 5 Barvení textilií
 - 5.1 Přírodní barvy
 - 5.2 Průmyslově vyráběné barvy
 - 5.3 Techniky barvení
- 6 Móda a vkus
 - 6.1 Módnost - modernost, vkus – nevkus
 - 6.2 Volba oděvu pro různou příležitost
 - 6.3 Oděvní doplňky
 - 6.4 Kombinace barev, volba vzoru na látce
 - 6.5 Volba tkaniny vzhledem k zhotovovanému oděvu
- 7 Měření tělesných rozměrů
- 8 Speciální šicí stroje
- 9 Závady při šití na šicím stroji a jejich příčina a odstranění

PRAKTICKÁ CVIČENÍ

1. ročník

- 1Stolní prádlo, ložní prádlo
 - 1.1Zpracování vnějších a vnitřních rohů
 - 1.2Lemování šikmým proužkem
 - 1.3Zpracování podsádkou střiženou do tvaru
 - 1.4Knoflíková lišta
- 2Šatová zástěra
- 3Pyžamo /kalhoty do gummy, kabátek propínací vpředu/
- 4Manžeta a léga / např. noční košile/
- 5Dámská sukně
 - 5.1Sukně do gummy
 - 5.2Sukně tvarovaná, s pasovým límcem
- 6Textilní panenka – složitější s vypracovaným obličejem
- 7Zařazení dalších textil.technik a výrobků dle schopností a možností
 - 7.1Plst'
 - 7.2Kapsář

2. ročník

- 1Jednoduchá pánská košile
 - 1.1Rozparky
 - 1.2Límeček
 - 1.3Manžety
- 2Dámská halenka s rukávem a bez rukávu
- 3Kalhoty
 - 3.1Klínové kapsy
 - 3.2Zdrhovadlo s podkrytem
- 4Úprava stříhu z časopisu na postavu
- 5Zkouška oděvu během šití
- 6Textilní hračka s náročnějším vypracováním
- 7Zařazení dalších textil.technik a výrobků dle schopností a možností
 - 7.1Plst'
 - 7.2Vlna a jehla
 - 7.3Jednoduchý patchwork
 - 7.4Šitý obrázek na stěnu

Terapeutická větev

TECHNOLOGIE, MATERIÁLY, DÍLENSKÁ ZAŘÍZENÍ

1. ročník

- 1Bezpečnost a hygiena práce
- 2Druhy textilních vláken, původ, vlastnosti
 - 2.1Bavlna
 - 2.2Len
 - 2.3Vlna
 - 2.4Hedvábí
 - 2.5Umělá vlákna
- 3Drobná krejčovská příprava
 - 3.1Knoflíky, spínátka, háčky – přišívaní, umístění
 - 3.2Výztužný a vycpávkový materiál
 - 3.3Zdrhovadla – všívání
- 4Ruční šití
 - 4.1Pracovní prostředky pro ruč. šití
 - 4.2Různé druhy stehů a jejich použití
 - 4.3Jednoduchá vyšívka

2. ročník

- 1Strojové šití
 - 1.1Bezpečnost práce při stroj. šití
 - 1.2Části šicího stroje
 - 1.3Příprava stroje před šitím
 - 1.4Šití na šlapacím stroji bez návleku, s návlekiem
 - 1.5Šití na elektrickém šicím stroji
- 2Žehlení
 - 2.1Bezpečnost práce při žehlení
 - 2.2Volba správné teploty, symboly pro žehlení
 - 2.3Žehlení oděvů

PRAKTICKÁ CVIČENÍ

1. ročník

- 1Bezpečnost a hygiena při šití
- 2Ruční šití
 - 2.1Různé druhy stehů, švy
 - 2.2Přišívaní knoflíků, spínátek, háčků atd.
 - 2.3Jednoduchá vyšívka
 - 2.4Ruční vyšívání dírky
 - 2.5Ruční všití zdrhovadla
- 3Jednoduchý výrobek zhotovený ručním šitím
- 4Zařazení dalších textilních technik podle schopností

2. ročník

1Šití na šicím stroji

1.1Bezpečnost a hygiena práce při strojovém šití

1.2Příprava šicího stroje před šitím

1.3Šití na šlapacím šicím stroji

1.4Šití na elektrickém šicím stroji

1.5Ušití jednoduchého výrobku (polštář apod.)

2Žehlení

3Prohlubování schopnosti a kvality ručního šití

4Zařazování dalších textilních technik a výrobků podle schopností

ŘEZBÁŘSKÉ A TRUHLÁŘSKÉ PRÁCE

MATERIÁLY, TECHNOLOGIE, STROJE A ZAŘÍZENÍ

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem předmětu technologie je seznámit žáka s technologickými postupy při zpracování dřeva.

1. ročník

1Stavba dřeva

1.1Makroskopická stavba dřeva

1.2Vady dřeva

1.3Škůdci dřeva

2Skladování materiál

2.1Zásady pro manipulaci s materiálem

2.2Zásady skladování, způsoby skladování jednotlivých používaných materiálů

2.3Protipožární ochrana ve skladech řeziva

3Materiály pro ochranu dřeva

3.1Rozdělení ochranných látek, manipulace a skladování ochranných látek

3.2Impregnace materiálů

3.3Materiály pro povrchovou úpravu

3.4Bezpečnost při práci

4Velkoplošné materiály ze dřeva

4.1Dýhy, překližky, laťovky, DTD, DVD

4.2Bezpečnost při práci s plošnými materiály

5Konstrukční spojování

5.1Pracovní postupy při spojování kovovými a dřevěnými spojovacími prostředky

5.2Spoje lepením

5.3Konstrukční spoje (rámové, deskové)

- 5.4Bezpečnost a hygiena práce
- 6Příprava, manipulace a ochrana materiálu při skladování
 - 6.1Organizace práce při přepravě a manipulaci dřeva a výrobků, přejímka materiálů, technologický postup při ručním nakládání a přepravě
 - 6.2Způsoby uskladnění a ochrana (dřeva, polotovarů, výrobků) při skladování, řízení ve skladech
 - 6.3Bezpečnost a hygiena práce
- 7Hydrotermická příprava dřeva
 - 7.1Organizace práce při přípravě dřeva
 - 7.2Technologický postup přirozeného a umělého sušení řeziva, ukládání řeziva do hrází
 - 7.3Technologické postupy při hydrotermické úpravě dřeva (změkčování, plastifikace)
 - 7.4Bezpečnost a hygiena práce
- 8Ochrana dřeva a výrobků ze dřeva
 - 8.1Význam ochrany dřeva, přehled způsobů ochrany dřeva
 - 8.2Fyzikální způsoby ochrany dřeva
 - 8.3Chemické způsoby ochrany dřeva
 - 8.4Bezpečnost a hygiena práce
- 9Lepení a klížení
 - 9.1Teorie lepení
 - 9.2Druhy lepidel, podmínky, způsoby lepení
- 10Povrchová úprava výrobků
 - 10.1Význam a druhy povrchové úpravy
 - 10.2Technologické postupy při provádění povrchové úpravy
 - 10.3Způsoby nanášení povrchových hmot
 - 10.4Bezpečnost a hygiena práce
- 11Montáž jednoduchých výrobků
 - 11.1Způsoby montáže
 - 11.2Postup při spojování dílců hřebíky a šrouby
 - 11.3Technologický postup montáže součástí a výrobků
- 12Převody
 - 12.1Druhy převodů, převodovky
- 13Dopravní prostředky
 - 13.1Bezpečnost práce
 - 13.2Dopravníky, NZV, VZV, jeřáby, zvedací zařízení
- 14Sušárny dřeva
 - 14.1Rozdělení
 - 14.2Zařízení k provozu sušáren
 - 14.3Bezpečnost práce
- 15Stroje na spojování dřeva
 - 15.1Nanášečky lepidla, olepovačky boků
 - 15.2Montážní zařízení
- 16Stroje na povrchovou úpravu
 - 16.1Rozdělení, nanášečky NH
 - 16.2Bezpečnost práce

2. ročník

- 1Lepidla a pomocné materiály
 - 1.1Význam lepidel, druhy lepidel, použití
 - 1.2Teorie lepení, vznik lepeného spoje
 - 1.3Rozdělení lepidel podle původu, syntetická lepidla
 - 1.4Přísady, tužidla, nastavovadla, zpevňovadla
 - 1.5Brusné prostředky a brusiva na dřevo a nátěrové hmoty, druhy, vlastnosti a použití
 - 1.6Bezpečnostní předpisy při používání lepidel
- 2Materiály pro povrchovou úpravu dřeva a výrobků ze dřeva
 - 2.1Význam povrchové úpravy
 - 2.2Základní rozdělení nátěrových hmot (přírodní a syntetický), složení
 - 2.3Vlastnosti nátěrových hmot
 - 2.4Tmelení a moření
 - 2.5Ostatní materiály používané pro povrchovou úpravu
- 3Mazadla a tuky
 - 3.1Rozdělení, druhy, vlastnosti a použití
 - 3.2Způsoby skladování maziv
 - 3.3Bezpečnost a hygiena při skladování
- 4Ostatní pomocné látky
- 5Příprava strojů a nástrojů
 - 5.1Organizace práce a bezpečnostní předpisy a nařízení
 - 5.2Příprava řezných nástrojů
 - 5.3Postupy při výměně řezných nástrojů
 - 5.4Ošetření nástrojů, příprava strojů a nástrojů
 - 5.5Bezpečnost práce a protipožární ochrana
- 6Práce s přenosnými (ručními) stroji
 - 6.1Organizace práce, příprava strojů, bezpečnostní nařízení a předpisy
 - 6.2Technologické postupy při používání ručních elektrických strojů
 - 6.3Základní ošetření strojů
 - 6.4Bezpečnost a hygiena práce
- 7Technologické postupy při strojním zpracování dřeva
 - 7.1Přehled základního rozdělení strojního zařízení
 - 7.2Organizace práce a pracovní postupy při opracování dřeva
 - 7.3Technologické postupy jednotlivých operací (řezání, frézování, vrtání, dlabání, broušení aj.)
 - 7.4Příprava stroje, používání přípravků, šablon a ochranných zařízení
 - 7.5Důsledky nesprávného postupu při jednotlivých operacích, bezpečnost a ochrana při práci na strojích
- 8Expedice výrobků
 - 8.1Příprava výrobků k expedici
 - 8.2Balení a expedice
 - 8.3Bezpečnost a hygiena práce
- 9Základní truhlářské stroje
 - 9.1Popis, konstrukce, bezpečnost práce
 - 9.2Ruční nářadí, elektrické vrtačky
 - 9.3Kotoučové pily, hoblovky, protahovačky, dlabačky, brusky
- 10Elektrické stroje a zařízení

- 10.1Výroba a rozvod elektrické energie
- 10.2Elektromotory na stejnosměrný a střídavý el. proud
- 10.3Transformátory
- 10.4Bezpečnost práce
- 11Mechanizace, automatizace

Praktická práce

Pro jednotlivce jsou v rámci jeho individuálního vývoje praktických dovedností vybírána střídavě témata prací z oboru řezbářského i truhlářského s možností postupného směřování k upřednostňovanému oboru zpracování dřeva. Je kladen důraz na získávání citové vazby k oboru i ke zpracovávanému materiálu. Výuka je přednostně koncipována jako projektová, tzn. žák je nucen podílet se na volbě pracovního tématu i způsobu jeho řešení. Osnovy obsahují příklady jednotlivých témat žakovských prací.

O B O R Ř E Z B Ā Ř S T V Í

- 1Dřevěné kuchyňské nádobí (mísa, naběračka, lžíce – různé varianty)
- 2Svíce
- 3Váza
- 4Ornament (vrubořez, písmo, nábytkové volné prvky,)
- 5Šperk (knoflík, šperk, prsten,....)
- 6Marioneta
- 7Reliéf (volná témata i způsob provedení)
- 8Skulptura (různý stupeň volné prostorové práce)

O B O R T R U H L Ā Ř S T V Í

Různé typy jednoduchých výrobků využívajících truhlářských konstrukcí a spojů.

- 1.krabička
- 2.selský nábytek (stolička, židle,....)
- 3.polička (různé typy konstrukce)
- 4.skříňka
- 5.truhlice
- apod.

T E R A P E U T I C K Ā V Ě T E V

M A T E R I Ā L Y, T E C H N O L O G I E, S T R O J E A Z A Ř Í Z E N Í

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem předmětu technologie je seznámit žáka s technologickým postupem vytváření řezbářských a truhlářských výrobků v redukovaných osnovách.

1. ročník

- 1Úvod do předmětu
- 1.1Bezpečnost a hygiena práce
- 1.2Dřevní hmota a všeobecný přehled dřevin
- 2Vlastnosti dřeva
- 2.1Přehled mechanických a fyzikálních vlastností dřeva

- 3Rozpoznávání základních druhů dřevin (jehličnaté, listnaté)
- 4Příprava suroviny před zpracováním
 - 4.1Způsoby uskladnění suroviny a ochrana při skladování
- 5Ošetření řeziva po výrobě
 - 5.1Způsoby ošetření řeziva
 - 5.2Stavba hrání a prokládání řeziva
- 6Odpad ze základní pilařské výroby a jeho zpracování
 - 6.1Uskladnění a příprava odpadu ke zpracování
- 7Dělení materiálů
 - 7.1Základní pojmy
- 8Stroje a jejich součásti

2. ročník

- 1Bezpečnost a hygiena práce
- 2Stavba dřeva
 - 2.1Vady dřeva
 - 2.2Škůdci dřeva
- 3Skladování materiálu
 - 3.1Zásady skladování
 - 3.2Protipožární ochrana ve skladech řeziva
- 4Materiály pro ochranu dřev
 - 4.1Bezpečnost při práci
- 5Příprava, manipulace a ochrana materiálu při skladování
- 6Ochrana dřeva a výrobků ze dřeva
 - 6.1Význam ochrany dřeva, přehled způsobů ochrany dřeva
- 7Lepení a klížení
 - 7.1Druhy lepidel
- 8Povrchová úprava výrobků
 - 8.1Význam a druhy povrchové úpravy
- 9Montáž jednoduchých výrobků
 - 9.1Způsoby montáže
 - 9.2Postup při spojování dílců hřebíky a šrouby
- 10Dopravní prostředky
 - 10.1Bezpečnost práce
- 11Sušárny dřeva

Praktická práce

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem praktického cvičení je postupně získávat dovednosti a prohlubovat návyky, které je schopen žák na pracovišti vykonávat. Osnovy jsou redukované, absolvent je schopen vykonávat pomocné práce.

Pro jednotlivce jsou v rámci jeho individuálního vývoje praktických dovedností vybírány činnosti odpovídající jeho možnostem.

ZÁKLADY KOVÁŘSTVÍ A TEPECTVÍ

Pojetí vyučovacího předmětu

Úkolem předmětu je osvojení základních vědomostí a dovedností nutných pro zpracování kovů, především oceli (zámečnických a kovářských postupů) a mědi (kovotepectví). Žák je veden v praktických úkolech, které se volí s přihlédnutím na jeho vlastní motivaci. Jedná se především o ruční práci s okrajovým zapojením strojního obrábění.

TECHNOLOGIE

1. ročník

- 1 Úvod do ručního zpracování kovů
 - 1.1 Hlavní zásady bezpečnosti a hygieny práce
- 2 Základy ručního zpracování kovů za studena
 - 2.1 Plošné měření a orýsování předmětu, pomůcky
 - 2.2 Pilování, druhy pilníků
 - 2.3 Řezání kovů ruční pilkou
 - 2.4 Vrtání kovů
- 3 Základní způsoby opracování oceli za tepla (ruční kování)
 - 3.1 Ohřev materiálu
 - 3.2 Překování profilu materiálu
 - 3.3 Kování hrotů různých profilů
 - 3.4 Rovnání a ohýbání materiálu
- 4 Sekání materiálu
- 5 Stočení (zkrucování) materiálu
- 6 Vybavení kovářské dílny
 - 6.1 Ruční nářadí používané v oboru
- 6.2 Základní stroje a zařízení

2. ročník

- 1 Materiály používané v oboru
 - 1.1 Kovy a jejich vlastnosti
 - 1.2 Slitiny
 - 1.3 Jiné materiály používané v oboru
 - 1.4 Ocel – vlastnosti a základní druhy
 - 1.5 Profily používaných materiálů
- 2 Tepelné zpracování oceli slouží k jejímu zušlechtění
 - 2.1 Kalení
 - 2.2 Popouštění
 - 2.3 Žihání
- 3 Další způsoby zpracování oceli za tepla
 - 3.1 Výroba dekorativních prvků
 - 3.2 Probíjení oceli
 - 3.3 Pěchování oceli
 - 3.4 Osazování jednostranné a vícestranné
- 4 Měření a rýsování výrobku
 - 4.1 měření pomocí posuvného měřítka

- 4.2 měření pomocí úhlooměru a použití pravého úhlu
- 4.3 použití rýsovací jehly a kružidla
- 5 Povrchová úprava výrobku
 - 5.1 Rozdělení povrchových úprav dle použití výrobku
 - 5.2 Nátěry barvou; druhy a postup práce
 - 5.3 Povrchová úprava pomocí včelího vosku a oleje

P R A K T I C K Á P R Á C E

1. ročník

- 1 Opracování kovů za studena
 - 1.1 Řezání ruční pilkou
 - 1.2 Pilování ploch
 - 1.3 Rozměření a orýsování materiálu
- 2 Opracování kovů za tepla
 - 2.1 Obsluha kovářské výhně a práce s ohněm
 - 2.2 Ohřev materiálu a použití základních postupů kování oceli
- 3 Výroba jednotlivého výrobku při použití kovářských a zámečnických postupů
- 4 Výroba ručního sekáčku se zakaleným ostřím
- 5 Kovotepectví
- 6 Stříhání materiálu ručními a párovými nůžkami
- 7 Výroba půlkulaté misky z měděného plechu

2. ročník

- 1 Opracování kovů za studena
 - 1.1 Vrtání ruční a stojanovou vrtačkou do kovů
 - 1.2 Spojování oceli nýtováním
 - 1.3 Volba správného druhu a profilu materiálu na daný výrobek
- 2 Opracování kovů za tepla
 - 2.1 Způsoby kovářského zdobení oceli
 - 2.2 Kovářské způsoby spojování oceli (průvleky, třmeny, nýtování za tepla)
 - 2.3 Souborná práce skládající se z více kusů spojených některou z kovářských technik
 - 2.4 Povrchová úprava předmětu dle jeho použití
 - 2.5 Výroba kovářského náradí
- 3 Kovotepectví
 - 3.1 Práce se základním kovotepeckým náradím
 - 3.2 Výrobek z měděného plechu složitějšího tvaru s možností zdobením
- 3.3 Výroba šperku z měděného drátu
- 3.4 Výroba závěrečné práce

Terapeutická větev

Předmět je koncipován jako součást terapeutického programu, jenž je individuálně tvořen pro jednotlivého žáka. Úkolem předmětu je projít si a pochopit základní postupy zpracování kovů. Především ruční opracování oceli (kovářských a zámečnických postupů) a práci s mědí (kovotepectví). Výuka je směřována na opakování jednotlivých postupů, kterými si žák zlepšuje celkový přístup k práci a řemeslným dovednostem používaným v běžném životě.

TECHNOLOGIE

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem předmětu technologie je seznámit žáka s technologickým postupem vytváření kovářských a kovotepeckých výrobků v redukovaných osnovách.

1. ročník

- 1 Úvod do ručního zpracování kovů
- 1.1 Bezpečnost a hygiena práce
- 2 Základy ručního zpracování kovů za studena
- 2.1 Pilování, řezání, vrtání
- 3 Základní způsoby opracování oceli za tepla (ruční kování)
- 3.1 Ohřev materiálu
- 3.2 Kování hrotů, rovnání a ohýbání, sekání
- 4 Vybavení kovářské dílny
- 5 Hlavní zásady bezpečnosti a hygieny práce

2. ročník

- 1 Materiály používané v oboru
- 1.1 Kovy a jejich vlastnosti
- 2 Tepelné zpracování oceli - zušlechťení
- 3 Povrchová úprava výrobku

PRAKTICKÁ CVIČENÍ

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem praktického cvičení je postupně získávat dovednosti a prohlubovat návyky, které je schopen žák na pracovišti vykonávat. Osnovy jsou redukované, absolvent je schopen vykonávat pomocné práce.

1. ročník

- 1 Opracování kovů za studena
- 1.1 Řezání ruční pilkou, pilování
- 2 Opracování kovů za tepla
- 3 Kovotepectví
- 4 Stříhání materiálu ručními a párovými nůžkami

2. ročník

1Opracování kovů za studena

1.1Vrtání

2Opracování kovů za tepla podle individuálních možností

2.1Povrchová úprava předmětu dle jeho použití

3Kovotepectví

3.1Práce se základním kovotepeckým nářadím

DOMÁCÍ A FARMÁŘSKÉ PRÁCE

Pojetí vyučovacího předmětu

Cílem tohoto oboru je nastolit znovu harmonický vztah mezi člověkem a přírodou. Člověk jako pěstitel a chovatel, nikoli vykořisťovatel a ničitel. Velký důraz je kladen na ekologické vztahy vyplývající ze zásad biologicko - dynamického hospodářství. Žáci jsou vedeni k vědomí, že zvířata a rostliny nejsou pro člověka pouze potravou.

Žáci pracíchrovádějí praxe na venkovské usedlosti pod vedením pedagoga. Podílejí se v rámci rozvoje sociálního cítění na životě vesnice. Starají se o chod domu, provádějí běžný i velký úklid, vaří, pečují o hospodářská zvířata a zemědělskou půdu.

Je zde maximální snaha naučit se zvládat všechny práce za minimálního použití zemědělské techniky.

Cílem je maximálně rozvinout manuální zručnost, upevnit návyky a pracovní postupy potřebné pro každodenní samostatný život, zvládnout základy pěstitelských a chovatelských činností a na základě ekologicky šetrného vztahu k přírodě prohlubovat vztah a úctu k Zemi.

TECHNOLOGIE

1. ročník

1Práce v domácnosti

1.1Zásady bezpečnosti práce v domácnosti

1.2Organizace práce v domácnosti

1.3Základní vybavení domácnosti

1.4Běžný úklid domácnosti

2Základní hygienické návyky a zdravotní výchova

2.1Péče o čistotu těla, mytí, intimní hygiena

2.2Péče o ruce, nohy, chrup, pleť, vlasy

2.3Hygiena odívání

3Základy vaření a zdravé výživy

3.1Hygiena a bezpečnost při kuchyňských pracech

3.2Základní úpravy potravin (mytí, loupání, krájení, přebírání)

3.3Vážení a měření

3.4Základní technologické úpravy, studená a teplá úprava potravin

4Ekonomika domácnosti

4.1Zdroje příjmů, peníze, mzda

5Pěstitelství

- 5.1Rostlina, podmínky života rostliny
- 5.2Základní zpracování půdy během roku
- 5.3Hnojení, ochrana životního prostředí
- 5.4Ruční nářadí pro pěstitelské práce a jeho údržba

6Chovatelství

- 6.1Bezpečnost a hygiena při práci
- 6.2Význam chovatelství
- 6.3Stavba těla zvířete
- 6.4Výživa hospodářských zvířat, krmiva, pastva, úprava krmiva
- 6.5Zdraví a nemoc zvířete
- 6.6Nářadové vybavení pro chovatelské práce a jeho údržba

2.ročník

1Práce v domácnosti

- 1.1Přístrojové vybavení domácnosti
- 1.2Bezpečná obsluha přístrojů v domácnosti
- 1.3Generální úklid domácnosti, mytí oken
- 1.4Údržba oděvů a obuvi

2Základy vaření

- 2.1Hygiena při práci s potravinami
- 2.2Příprava polévek a jednoduchých omáček
- 2.3Přílohy
- 2.4Jednoduché saláty
- 2.5Bezmasá jídla
- 2.6Zpracování ovoce a zeleniny, konzervace

3Základní hygienické návyky a zdravotní výchova

- 3.1Nemoc, péče o nemocného
- 3.2Prevence

4Ekonomika domácnosti

- 4.1Rozpočet rodiny
- 4.2Spoření, plánování

5Pěstitelství

- 5.1Setí a sázení
- 5.2Ošetření rostlin během růstu
- 5.3Sklizeň, posklizňová úprava
- 5.4Pícniny
- 5.5Jednoduchá mechanizace pro setí, sázení
- 5.6Ošetření a sklizeň rostlin
- 5.7Zpracování košíkářského materiálu, nástroje

6Chovatelství

- 6.1Chov ovcí a koz, význam
- 6.2Krmení, ustájení a ošetřování ovcí a koz
- 6.3Bezpečnost a hygiena při zacházení se zvířaty
- 6.4Zemědělské stavby pro chov ovcí a koz, rodinná farma

Praktická cvičení

1. ročník

1 Práce v domácnosti

- 1.1 Bezpečnost práce v domácnosti
- 1.2 Práce s nožem, škrabkou
- 1.3 Příprava třísek na rozdělení ohně
- 1.4 Úklidové práce (zametání, vytírání na mokro, mytí nádobí)

2 Pěstitelské a chovatelské práce

- 2.1 Bezpečnost práce při zemědělských činnostech
- 2.2 Práce při krmení drobného hospodářského zvířectva
- 2.3 Údržba ohrazení
- 2.4 Hrabání luk, pletí, zalévání

3 Pletení z proutí – košíkářství

- 3.1 Seznámení s materiálem
 - 3.1.1 Loupané a neloupané proutí
 - 3.1.2 Pedig a šena
- 3.2 Vypletení rovného pole z proutí

4 Zpracování ovčí vlny

- 4.1 Ruční praní
- 4.2 Cupování
- 4.3 Filcování

4.4 Tkaní na ručních rámech.

2. ročník

1 Práce v domácnosti

- 1.1 Bezpečnost práce při manipulaci s elektrospotřebiči
- 1.2 Obsluha varné konvice, sušičky na ovoce, mixéru, vysavače, žehličky
- 1.3 Úklidové práce (mytí dveří, nábytku, oken apod.)
- 1.4 Ruční praní osobního prádla, žehlení
- 1.5 Údržba svrchního oděvu a obuvi
- 1.6 Příprava jídel, konzervace potravin zavážením
- 1.7 Základy stolování

2 Pěstitelské a chovatelské práce

- 2.1 Ošetření hospodářských zvířat
- 2.2 Úklid stájí, chlévů, kotců
- 2.3 Asistence u ošetření paznehtů
- 2.4 Péče o srst
- 2.5 Příprava krmných dávek- seno, tráva
- 2.6 Sušení sena
- 2.7 Sazení a okopávání brambor, uskladnění brambor

3 Pletení z proutí – košíkářství

- 3.1 Sběr a příprava materiálu
- 3.2 Výroba dna (střed a výplet kříže)
- 3.3 Osnova stěn
- 3.4 Výplet stěn (opletek a šichta)
- 3.5 Společné zakončení a výroba ucha

- 4Zpracování ovčí vlny
 - 4.1Barvení hotovými barvivy
 - 4.2Cupování na bubnu
 - 4.3Práce na ručním stolním stavu
 - 4.4Doplňkové techniky
 - 4.4.1Háčkování
 - 4.4.2Drhání

Terapeutická větev

T E C H N O L O G I E

1ročník

- 1Práce v domácnosti
 - 1.1Zásady bezpečnosti práce
 - 1.2Vybavení domácnosti
 - 1.3Běžný úklid
- 2Hygienické návyky a zdravotní výchova
 - 2.1Péče o čistotu těla
 - 2.2Hygiena odívání
- 3Základy vaření
 - 3.1Příprava potravin před vařením (čištění, přebírání, mytí, loupání)
 - 3.2Mytí nádobí
- 4Ekonomika domácnosti
 - 4.1Prakticky – zacházení s penězi (nákup)
- 5Pěstitelství
 - 5.1Bezpečnost a hygiena při práci
 - 5.2Rostlina, podmínky života
 - 5.3Ruční nářadí
- 6Chovatelství
 - 6.1Bezpečnost a hygiena při práci
 - 6.2Zvíře, základní podmínky pro chov

2.ročník

- 1Práce v domácnosti
 - 1.1Přístroje v domácnosti, bezpečné používání
 - 1.2Velký úklid
 - 1.3Ruční praní prádla
 - 1.4Údržba obuvi
- 2Základy vaření
 - 2.1Hygiena při práci s potravinami
 - 2.2Pomocné práce při přípravě pokrmů

- 3 Základní hygienické návyky a zdravotní výchova
 - 3.1 Péče o ruce, nohy, chrup, pleť, vlasy
 - 3.2 Prevence nemoci
- 4 Ekonomika domácnosti
 - 4.1 Prakticky – zacházení s penězi (nákup)
 - 4.2 Zjišťování cen běžných potravin, čisticích prostředků, elektřiny apod.
- 5 Pěstitelství
 - 5.1 Ošetření rostliny
- 6 Chovatelství
 - 6.1 Bezpečnost a hygiena
 - 6.2 Základní ošetření hospodářských zvířat

P R A K T I C K Á C V I Č E N Í

1. ročník

- 1 Práce v domácnosti
 - 1.1 Bezpečnost práce
 - 1.2 Práce s nožem, škrabkou, strouhání
 - 1.3 Příprava třísek na rozdělání ohně
 - 1.4 Úklidové práce (zametání, vytírání na mokro)
 - 1.5 Mytí nádobí
- 2 Základní hygienické návyky
 - 2.1 Sebeobsluha, mytí
- 3 Pěstitelské a chovatelské práce
 - 3.1 Pomocné práce při krmení drobného hospodářského zvířectva
 - 3.2 Hrabání luk, pletí, zalévání
- 4 Pletení z proutí – košíkářství
 - 4.1 Seznámení s materiálem
 - 4.1.1 Loupané a neloupané proutí
 - 4.1.2 Pedig a šena
 - 4.2 Vypletení rovného pole z proutí
- 5 Zpracování ovčí vlny
 - 5.1 Ruční praní
 - 5.2 Cupování
 - 5.3 Filcování
 - 5.4 Tkaní na ručních rámech.

2. ročník

- 1 Práce v domácnosti
 - 1.1 Bezpečnost práce při obsluze elektrospotřebičů
 - 1.2 Obsluha varné konvice, sušičky na ovoce, mixéru, vysavače, žehličky
 - 1.3 Žehlení
 - 1.4 Ruční praní osobního prádla
 - 1.5 Péče o obuv

- 1.6Úklidové práce (mytí dveří, nábytku)
- 1.7Pomocné práce při přípravě pokrmů
- 1.8Zpracování zeleniny a ovoce zavážením
- 1.9Základy stolování

2Základní hygienické návyky

- 2.1Sebeobsluha při péči o ruce, nohy,pleť, vlasy

3Pěstitelské a chovatelské práce

- 3.1Ošetření hospodářských zvířat
- 3.2Úklid stájí, chlévů, kotců
- 3.3Asistence u ošetření paznehtů,
- 3.4Péče o srst
- 3.5Pomocné práce při přípravě krmných dávek
- 3.6Sušení sena
- 3.7Sázení a okopávání brambor, uskladnění brambor

4Pletení z proutí – košíkářství

- 4.1Sběr a příprava materiálu
- 4.2Výroba dna (střed a výplet kříže)
- 4.3Osnova stěn
- 4.4Výplet stěn (opletek a šichta)
- 4.5Společné zakončení a výroba ucha

5Zpracování ovčí vlny

- 5.1Barvení hotovými barvivy
- 5.2Cupování na bubnu
- 5.3Práce na ručním stolním stavu
- 5.4Doplňkové techniky

5.4.1Háčkování

5.4.2Drhání

Výběrové předměty

Žáci si volí nebo jsou vybíráni do volitelných předmětů podle zájmu, možností, schopností, talentu apod. Volitelné předměty se snaží v maximální míře rozvíjet nadání, talent a zájmy žáka.

S P O R T O V N Í H R Y

Volitelný předmět sportovní hry se snaží rozvíjet schopnosti a dovednosti žáků získaných na hodinách tělesné výchovy, Bothmerovy gymnastiky a

A N G L I C K Ý J A Z Y K

V tomto předmětu si žák osvojuje zvukovou podobu jazyka, také recitací a poslechem mírně náročných textů. Prohlubuje si základní znalost jevů morfologie a syntaxe. Snaží se zvládnout grafickou úpravu základních druhů textů (dopis, životopis, dotazník ...). Trénuje schopnost řešit běžné životní situace týkající se seznamování, představování, získávání a poskytování informací, telefonování, nakupování, cestování apod.

O R C H E S T R

Žáci všech ročníků mají možnost pracovat ve školním orchestru (volitelný předmět). Práce v orchestru - projev individuálního nadání, kázeň, schopnost respektovat druhé hráče. Cvičení přesnosti, odpovědnosti, estetického cítění, míry projevu.

S K U P I N O V Á N Á S T R O J O V Á H R A (K Y T A R A , F L É T N A)

Cílem je nejen rozvoj hracích schopností jednotlivce, ale i sociální spolupráce s ostatními spolužáky, kteří nemusí být všichni na stejné úrovni. Žánrově je dán prostor pro nálady a problémy puberty a adolescence. Důraz je kladen na schopnost vlatního rozhodování a volby.